

Bemærkninger ansat for lavt, den har vist sig at være $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. større efter den sidste Oversigt. Og dertil kommer jo, at Brændselshjælpen forhaabentlig vil andrage noget mere. Der var under den Brændselslov, hvorfor der foreligger Regnskab, kun anvendt 2,2 Mill. Kr. Forhaabentlig har det, at der indførtes Kommunerefusion ved den nye Brændselslov, bevirket bl. a., at disse 110 Kommuner, som tidligere ikke havde givet, nu er gaaet over til at give. Vi maa altsaa til Beløbet 5 Mill. Kr. lægge — til Dækning af den forhøjede Sygehjælp og til Dækning af muligvis mere Brændselshjælp — et Par Mill. Kr., saaledes at hele Merudgiften vil blive 6—7 Mill. Kr. Naar der er Tale om en saa stor Del af Befolkningen som de gamle, og navnlig naar forskellige af Ydelserne undergives Kommunernes frie Skøn, maa der naturligvis være noget ubestemt ved de Beregninger, som opstilles, men det samlede Billede, naar Flertallets Ændringsforslag vedtages, vil altsaa vise, at man skaffer de gamle en Forbedring af 6—7 Mill. Kr., og at man endvidere omlægger Taksterne saaledes til Fordel for de daarligst stillede, at Beløbet i Henhold til § 5, 2det Stykke, som nu er 45,7 Mill. Kr., forhøjes til 52 Mill. Kr.

Naar man ved Hjælp af de Ændringsforslag, som her er foreslaaet, og indenfor en saa rimelig Sum som 6—7 Mill. Kr. kan skabe Tilfredshed om denne sociale Lov, saaledes at der kan blive Ro i Landet — thi ogsaa vi erkender, at der bør være Ro om den sociale Lovgivning —, og de, der skal leve under Loven, kan blive tilfredse med den — naar vi altsaa paa en saa forholdsvis billig Maade kan skabe Tilfredshed, tror jeg, at jeg med rolig Samvittighed kan anbefale Tingets Medlemmer at stemme for disse Ændringsforslag.

Kragh: Man kan egentlig ikke sige, at den højtærede Indenrigsminister henter Laurbær hjem paa sine sociale Lovforslag, efterhaanden som de færdigbehandles her i dette høje Ting. Jeg minder om det Resultat, den højtærede Minister opnaaede i Efteraaret ved sit Brændselsforslag, og det Billede, som den Gang frembød sig, gentages i forstærket Grad nu, da Aldersrentelovforslaget vender tilbage fra Udvalget. Det Parti, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale, var ved første Behandling bestemt Modstander af det af den højtærede Minister fremsatte Lovforslag, hvorimod den højtærede Ministers eget Parti, Socialdemokratiet, i saa at sige alle Enkeltheder sluttede sig til Ministeren og gav ham Tilsagn om,

at det simpelt hen var en Retfærdigheds-handling at gaa til Gennemførelsen af dette Forslag. Af den ærede socialdemokratiske Ordførers Udtalelser for et Øjeblik siden fremgaar det imidlertid, at man nu anlægger en noget anden Betragtning paa disse Spørgsmaal end den, som var Socialdemokratiets ved Sagens første Behandling. Vi var den Gang imod Lovforslaget, fordi det forhøjede Aldersrenten for samtlige Indtægtsgrupper. Det udvidede derigennem Kredsen af Aldersrentenydere, idet større Formuer og større Indtægter end efter den gældende Lov vilde faa Adgang til at komme indenfor Kredsen af Aldersrentenydere. Endvidere udvidede man denne Lovgivning paa en Række Omraader, hvorved den vilde medføre betydeligt øgede Udgifter. Den højtærede Minister naaede da ogsaa til en Udgiftsforøgelse paa henimod 20 Mill. Kr., og da Aldersrenteloven, saa vidt jeg ved — hvad der ogsaa blev oplyst af den ærede socialdemokratiske Ordfører — bortset fra Brændselshjælpen har kostet ca. 70 Mill. Kr. for et Aar, vilde det altsaa sige, at hvis den højtærede Minister havde faaet sin Villie i Overensstemmelse med det, han foreslog, vilde Aldersrenteudgiften være naaet op paa det kolossale aarlige Beløb af ca. 90 Mill. Kr., og som jeg paa mit Partis Vegne sagde ved første Behandling, vilde et saadant Beløb blive en ganske utaaalelig Byrde for det danske Samfund, en Byrde, under hvilken saavel Stats- som kommunale Finanser vilde synke i Knæ. Saa meget glædeligere er det da, at Flertallet i Udvalget nu er naaet til Erkendelse af dette Faktum, thi Flertallet følger jo saa at sige ikke paa noget Punkt Ministeren, men stiller, saaledes som den ærede socialdemokratiske Ordfører nu har redegjort for, en Række Ændringsforslag med det Formaal i væsentlig Grad at reducere Udgifterne, hvilket man ogsaa paastaar, at man er naaet til. Naar nu Flertallets Ændringer er blevet vedtaget, hvad de formentlig bliver i dette høje Ting, endskønt de ikke fortjener det, hvad jeg om et Øjeblik skal godtgøre, kan den højtærede Minister i Sandhed gøre det gamle Ord til sit, at det er af sine egne, man skal have det.

Den højtærede Minister foreslog, at de købstadkommunale Takster skulde udvides til alle Landkommuner med købstadmæssig Bebyggelse paa mindst 2 000 Indbyggere, saaledes at naar der overhovedet var en købstadmæssig Bebyggelse i en Kommune og den havde 2 000 Indbyggere, skulde Købstadtaksterne gælde dér. Der findes intet som helst, hvormed man kan